

Postanowienie z dnia 17 marca 1999 r.

II UKN 92/99

Sąd nie jest obowiązany badać z urzędu, czy zażalenie, które zostało złożone w biurze podawczym z ewidentnym przekroczeniem terminu określonego w art. 394 § 2 KPC, mogło być przed upływem tego terminu nadane w urzędzie pocztowym.

Przewodniczący: SSN Teresa Romer (sprawozdawca), Sędziowie SN: Andrzej Kijowski, Maria Mańkowska.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 17 marca 1999 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Adama P. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w C. o rentę, na skutek kasacji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 grudnia 1998 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Marianna P. matka wnioskodawcy Adama P. złożyła zażalenie na postanowienie Sądu Wojewódzkiego w Warszawie z dnia 7 października 1998 r., którym odrzucono odwołanie wnioskodawcy z dnia 11 maja 1998 r. od decyzji ZUS z 1993 r.

Postanowieniem z dnia 20 października 1998 r. Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie odrzucił zażalenie jako wniesione z przekroczeniem tygodniowego terminu wymaganego do jego wniesienia (art. 394 § 1 KPC). Marianna P. wniosła od powyższego postanowienia zażalenie do Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 1998 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił zażalenie, uznając trafność postanowienia Sądu Wojewódzkiego z dnia 20 października 1998 r.

Na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 7 grudnia 1998 r. pełnomocnik Marianny P. wniósł kasację, zarzucając w niej naruszenie art. 394 § 2 w związku z art. 165 § 2 KPC. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 394 § 2 KPC termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie - tak jak to ma miejsce w rozpatrywanej sprawie - od ogłoszenia postanowienia. W związku z faktem, iż zażalenie będące przedmiotem kasacji, wpłynęło do Sądu Wojewódzkiego dnia 16 października 1998 r., zaś termin zawity do jego wniesienia upływał 14 października 1998 r., Sąd Wojewódzki prawidłowo postanowił o odrzuceniu tego zażalenia. W treści zażalenia brak było zarzutów co do ustaleń Sądu odnośnie do niezachowania terminu do wniesienia zażalenia. W tych okolicznościach postanowienie Sądu Apelacyjnego oddalające zażalenie było zgodne z prawem.

Zarzuty kasacji przeciwko temu postanowieniu są pozbawione podstaw prawnych. Argumentem przemawiającym za uwzględnieniem kasacji nie może być zawarte w niej stwierdzenie, że: „zażalenie rzeczywiście wpłynęło do Sądu Apelacyjnego (wnoszący kasację pomylił Sąd Apelacyjny z Wojewódzkim, w rzeczywistości chodziło o Sąd Wojewódzki) w dniu 16 października 1998 r., jednakże nie wyklucza to możliwości, że zażalenie zostało nadane w urzędzie pocztowym przed upływem terminu”. W kasacji sugeruje się, że to Sąd powinien badać „kwestię sposobu nadania zażalenia”.

W kasacji nie wskazano, jakim przepisom prawa procesowego uchybił Sąd Apelacyjny oddalając zażalenie na postanowienie o odrzuceniu zażalenia wniesionego po terminie. Nie wskazano też, z jakich podstaw prawnych wnoszący kasację wyprowadza wniosek, że to Sąd Wojewódzki, do którego wpłynęło zażalenie z oczywistym przekroczeniem terminu przewidzianego w art. 394 § 2 KPC, był obowiązany badać z urzędu, czy pismo nie zostało nadane w urzędzie pocztowym. Sugestie kasacji, że mogło ono być nadane w urzędzie pocztowym przed tą datą, są ewidentnie

sprzeczne ze stanem faktycznym. Ponadto wnoszący kasację myli w uzasadnieniu postanowienie Sądu Wojewódzkiego, którym odrzucono zażalenie, z postanowieniem Sądu Apelacyjnego oddalającym zażalenie. Kasacja przysługuje od postanowienia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie (art. 392 § 1 KPC) i jej zarzuty powinny dotyczyć tego postanowienia. Takich zarzutów w kasacji brak.

Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

=====